

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ചവ

ഹൻറൻ മിഥുനം

ലക്കം ന

മാർ ദിവനാസ്ത്രോസ് മംഗളം.

[ഒരു പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന]

റൊസലി റൊസലി എന്ന മട്ട്.

ചെങ്ങന്നൂർ വി. ജി. തോമ്മസ്.

ദേവാകൃപചെയ്തിടേണമേനി

ജീവകാലമഖിലനാഥാ.

അടിയരെയിന്നുദരണംചെയ്യും

തിരുമേനിയും മാർ ദിവനാസ്ത്രോസ്.

കരുണംബീയിന്മേൽ കനിയേണമീശോ

പരനേതൃണചെയ്യേണംദിനവും.

രോഗാതുരനാം തിരുമേനിതന്റെ

രോഗത്തിനേററം ശമനംനൽകി.

സുഖമോടുവാണീയതിയാക്കുമേലും

സുഖമേകുവാനിന്നരുളേണമീശോ.

എസ്റ്റോറിലെ കാട്ടുമനുഷ്യർ.

ചെങ്ങന്നൂർ വി. ജി. തോമ്മസ്.

ഒരുകാലത്തു് അപരിഷ്കൃതഗുണങ്ങളുടെ അധിവാസസ്ഥലമായിരുന്ന മിലാൻ ദേശത്തിന്റെ പുറംഭാഗമാണ് എസ്റ്റോർ എന്ന പേരിന് അർഹയുള്ളതായിരിക്കുന്ന ഭൂഷാരണ്യപ്രദേശം. ജനവാദസ്യർന്നത്തിനു പോലും സംഗതിയായിട്ടില്ലാത്ത ഈ വിജനപ്രദേശം കടുവാ, പുലി മുതലായ മൃഗേന്ദ്രന്മാരുടെ കളിവിളയാട്ടങ്ങൾക്കു വിളനിലമായിരുന്നു ഏകിലം നയനാനന്ദപ്രദമായ ദലഹലാദികളോടുകൂടിയ തരുവരന്മാരുടെ വികസിപ്പും സ്വശ്വജലങ്ങളാലു ഡംകാരത്തോടുകൂടി നാടുപുറങ്ങളിൽ പതിപ്പിക്കുന്ന വനപ്രദിനികളുടെ രമണീയമായ പ്രസരിപ്പും രാജമന്ദിരവാസികളുടെ മനസ്സിനെയും ബലാലാകഷിക്കത്തക്കതുതന്നെയായിരുന്നു. കാലക്ഷേപമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കായി ഫലമൂലാദികളും കാട്ടുമാംസവും തേടിപ്പുറപ്പെട്ട ഒരുതരം കാട്ടാളന്മാർ കാലക്രമേണ എസ്റ്റോറിലെ കടിയനവന്മാരായിത്തീർന്നു.

ഏതാനും ശതവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പാശ്ചാത്യനായ ഒരു മഹാ മനസ്സൻ തന്റെ വിദേശയാത്രകൾക്കിടയിൽ ഈ നിത്യഷുശ്ശലവും സന്ദർശിക്കുന്നതിനിടയായി.

നിരക്ഷരക്ഷികളായി ഇടക്കയും വലക്കയും തിരിച്ചറിവാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ കേവലം ഉദരപൂരണം ഒന്നുമാത്രം ലക്ഷക്കിക്കൊണ്ട് വനവാസമനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഈ കാട്ടാളന്മാരുടെ ദയനീയമായ സ്ഥിതികളുടെ നമ്മുടെ പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ ഒട്ടധികം മനോവ്യാകുലതകൾക്കധീനനായിട്ടുവരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിനെ കണ്ടത് ഈ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു പുതിയ കാഴ്ചയായിരുന്നു.

തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഒട്ടധികം ദ്രവ്യം ഈ മഹാനുഭാവൻ ഇവർക്കായി ചിലവിട്ടു. ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിന് വലവിധത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന തറയളവിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന് പെട്ടെന്ന് ഈ ദേശം വിട്ടുപോകേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ട് വീണ്ടും ദേശം പൂർവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുകയും ജനങ്ങൾ മൃഗസമാനന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. കുറെകാലങ്ങൾ ഈ സ്ഥിതിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിന്റെശേഷം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമി എന്നതുപോലെ വേറൊരു ദേഹം ഈ മനുഷ്യരെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനിടയായി.

ഇദ്ദേഹം എസ്റ്റോറിൽ തന്റെ ശിഷ്യയുസ്സു കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നായി. കാട്ടാളന്മാരെ അവരുടെ നിത്യജീവനടപടികളിൽനിന്നും വിൻവലിക്കുന്നതിന് തക്കതായപ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും യാതൊരു കുറവുമില്ലായിരുന്നതിനാൽ വല പള്ളികൾക്കുടങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച തന്റെ സ്വന്തം പണം കൊടുത്ത ശമ്പളക്കാരെ അക്കി ഇവരിൽ പ്രായമായവരെയും കുട്ടികളെയും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചുകൊടുത്തു.

ഈ മഹാന്റെ ആഗമനംകൊണ്ട് അളവില്ലാത്തതായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ദേശത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും വന്നുകൂടി. ഇതിന്റെ ശേഷം കത്തീഡർ ചക്രവർത്തിക്കു എസ്റ്റോർദേശത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനിടയായി. ഒട്ടും താമസിയാതെ ഒരു സേനാപതിയെ എസ്റ്റോറിലേക്കയക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. വിവരം ആലോചനസഭക്കാരെ അറിയിച്ചു.

എസ്റ്റോറിന്റെ താൽക്കാലികസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ച സഭാംഗങ്ങൾ ആലോചിച്ചതിന്റെ ശേഷം “പസിമ്പർ” എന്നൊരു നായകന്റെ വരുത്തിയിൽ ൨൦൦൦ സൈന്യങ്ങളെ കപ്പൽമാർഗ്ഗം എസ്റ്റോറിലേക്കയച്ചു.

ഇവർ എസ്റ്റോറിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ആ ദേശവാസികൾ ഭക്തിപൂർണ്ണരും ഇവരെ സ്വീകരിച്ചു. രാജ്യകത്തീഡർ ചക്രവർത്തിക്കധീനമായിത്തീർന്നു.

അതുമുതൽ എസ്റ്റോർദേശം തന്റെ അപരിഷ്കൃതസമ്പ്രദായങ്ങളിൽനിന്നും ഉത്തരോത്തരം പരിഷ്കാരസൂത്ര്യന്റെ ഉഷ്ണമാവികലേക്കു ഗമനം തുടങ്ങി.

വിനീട് ഓരോരൊ നായകന്മാരെ ചക്രവർത്തി ഈ ദേശത്തിന്റെ ഭരണകർത്താക്കളായി നിയമിച്ചയക്കുക പതിവായിത്തീർന്നു. എസ്റ്റോറിലുള്ള ചില ജനങ്ങളെ അവരവരുടെ യോഗ്യതകൾ അനുസരിച്ച് ചക്രവർത്തി ചില അധികാരങ്ങൾ കൊടുത്തു ജോലിക്കാരായി നിയമിച്ചു വന്നിരുന്നു. കാലപ്പഴക്കംകൊണ്ടു എസ്റ്റോറിന് ചില ഭരണകർത്താക്കൾ അവിടെനിന്നു

തന്നെ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്ക് എസ്റ്റേറിന്റെ പ്രതി
തി ആകുപ്പാടെ ഒന്നുമറിഞ്ഞു. എസ്റ്റേർ എല്ലാംകൊണ്ടും ആഗ്രഹിക്കത്ത
ക്കു ഒരുന്നാടായിത്തീർന്നു.

കത്തീഡർ ചക്രവർത്തിയുടെ മരണാനന്തരം സുലാം വൽസ്ഥാനപ്രാപ്ത
നായിത്തീർന്നു. ഇദ്ദേഹം തന്റെ പ്രജകളോട് അതിരറ്റ വാത്സല്യമുള്ള
വനായിരുന്നു. പ്രജാപരിപാലനത്തിന് അദൃഷ്ടിയനായിരുന്നു. സുലാം
ചക്രവർത്തിക്ക് എസ്റ്റേർദേശത്താടുണ്ടായിരുന്ന ഒരുപ്രതിവത്തി വേ
റെതന്നെയായിരുന്നു.

കാട്ടുമുട്ടാളന്മാരെന്ന് ജഗൽപ്രസിദ്ധരായിരുന്ന എസ്റ്റേർനിവാസി
കളുടെ ഇടയിൽ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഭരണകർത്താവിനോടു ഇവർ
ണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിക്കും ആദരവിനും കണക്കും കയ്യുമില്ലായിരുന്നു.

നവീകരണസഭയും പാരമ്പര്യചാരങ്ങളും.

മുവാറുപുഴ. സി. ഐ. കുഞ്ചൻ.

(തുടർച്ച)

നവീകരണസംഘത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പാരമ്പര്യചാരങ്ങളിൽ
രണ്ടു സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ച കഴിഞ്ഞപത്രികയിൽ വ്യവഹരിച്ചിരു
ന്നുവല്ലോ. പ്രസ്തുതസംഘത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ആചാരങ്ങൾക്കു വേദ
ത്തിൽ വല്ല അടിസ്ഥാനവുമുണ്ടോ എന്നു നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിനായി
ഞാൻ രൂപൽ കയ്യിൽ എടുത്ത അവസരത്തിൽ അവയെ ഐക്യകം നിരൂ
പണം ചെയ്യാതെ വിട്ടുകളയുന്നതു അവിഹിതമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനാ
ൽ മറ്റുള്ളവയെ കൂടി നിരൂപണവിഷയമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു.

ഏതെങ്കിലും ഒരാചാരം പൂർവ്വികസഭയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായിക്ക
ണ്ടാൽ അവ പുറജാതികളിൽനിന്നു വന്നതൊ അപ്പുടസ്സാലരിൽനിന്നു വ
ന്നതോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ലെന്നു കെ. എൻ. ഡി.
(താരകാധിപർ) തന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗ
ത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ താരകാധിപർ സന്ദർഭവശാൽ ഒരിക്ക
ൽ പാരമ്പര്യത്തെപ്പറ്റി കീർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു അഭിപ്രായത്തെ ഇവിടെ ഉ
ദ്ദേശിക്കുന്നു. പൂർവ്വിതാക്കളുടേതെന്നും വൈദികപ്രതിവാദത്തിൽ ആധാ
രമാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് വീണ്ടും പണ്ടത്തെ ചതഞ്ഞ പാരമ്പര്യം ത
ന്നെ..... പാരമ്പര്യങ്ങളൊന്നും ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരേണ്ടോ. താരക പു. ൫.
ല. ൫. പു. ൯൯-ൽ എന്നിപ്രകാരമുള്ള വാക്കുകളാൽ പാരമ്പര്യത്തെ ന
വീകരണം തുണപ്രായമായിട്ടൊ അഥവാ ഹർദ്ദിപോലെയൊ ആണു വിചാ
രിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ളതു ഇവിടെ സ്പഷ്ടീഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഹർദ്ദി
പോലെ വിചാരിച്ചിരുന്നവയും വേദപുസ്തകത്താൽ സാക്ഷികരിക്കപ്പെട്ട
വാൻ പാടില്ലാത്തവയുമായ ചില സംഗതികൾ (പാരമ്പര്യചാരങ്ങൾ)
നവീകരണ സമുദായം രേഖാമൂലം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ തെ
ളിയിച്ചു തീരുമ്പോൾ വായനക്കാർ അത്യാശ്ചര്യത്തുദിലന്മാരായിത്തീരുന്ന
താണു. നവീകരണസംഘത്തിൽ ഈയിടെ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട സമുദായഭ

രണക്രമപ്പട്ടികയിൽനിന്ന് ഒരു ഭാഗം താഴെ പകർത്തുന്നു. അതാവിതു:—
 സകല വൈദികവിഷയങ്ങൾക്കും അധാരമായ നന്ന പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പഴയ പുതിയ എന്ന വേദപുസ്തകവും, വേദാന്തസരണ
സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിശ്വാവിശ്വാസപ്രമാണവും യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും യാതൊരുത്തരാലും ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതും ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനം, കശിശാസ്ഥാനം, മെത്രാസ്ഥാനം എന്നീ വൈദികസ്ഥാനങ്ങളേയും പള്ളിപ്രദിഷ്ട, പള്ളികുദാശ, വി: മാമോദീസാ, വി: കബ്ബാന, വി: വിവാഹം, രോഗികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷ, ശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷ എന്നീ കർമ്മചാരങ്ങളേയും ഞായറാഴ്ച, നോമ്പു, മാറാനായപ്പെടുന്നാളുകൾ എന്നിവയുടെ അചാരങ്ങളേയും ഒരുകാലത്തും ഭേദം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തവയുമാകുന്നു. താ. പു. ഉ. ല. ന്. പുറം ൨൦൬. ഇനി ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ന. അറുപത്താറു പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയതും ചർച്ച് മിഷ്യൻ അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതും ആയ ഈ പുസ്തകമാണ് (അവരുടെ കൈവശമുള്ള മലയാളത്തിൽ) സകല വൈദികവിഷയങ്ങൾക്കും അധാരമാക്കേണ്ടതെന്നാണല്ലോ ഇവിടെത്തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പുസ്തകം മാത്രമേ വേദപുസ്തകമാക്കാവൂ എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള ന്യായങ്ങളേവ? പ്രസ്തുത പുസ്തകം മാത്രമാണ് ശരിയായ വേദപുസ്തകമെന്നും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളെ സ്വീകരിക്കരുതെന്നും ആ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഇതരസഭകളാൽ അംഗീകാര്യങ്ങളായി പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്ന വേദപുസ്തകങ്ങളെ നിരോധിക്കുന്നതിനും അവയെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ന്യായങ്ങളേവ? അവയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടോ? ഈ ഭാഗം അങ്ങനെയിരിക്കട്ടെ. സകല വൈദികവിഷയങ്ങൾക്കും അധാരമായതെന്ന് അവർതന്നെ ഘോഷിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽതന്നെ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്കും അചാരങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനമുണ്ടോ എന്നു സൂക്ഷ്മദൃഷ്ട്യാ വിചിന്തനം ചെയ്യാം. പ്രസ്ഥാവപുസ്തകത്തിൽ അവരുടെ അചാരങ്ങൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനമില്ലെങ്കിൽ അതിനിനിയും അധാരമെവിടെയാണ് കാണുന്നതെന്ന് താരകാധിപരോടു വെല്ലുവിളിച്ചാനാണ് ഞാനിനിയും പറയപ്പെടുന്നത്. ഏതായാലും നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യത്തെ പ്രവചനങ്ങളേയും വെല്ലുവിളിയേയും താരകാധിപർ അക്ഷരപ്രകാരം നിവർത്തിപ്പാൻ ഭാവമുള്ളതായി കാണുന്നതിൽ ഇവിടെ കൂലക്ഷമായ ചാരിതാർത്ഥ്യം ഉണ്ടെന്നു തൽക്കാലം പറയുന്നോളം.

൧. സൂനാദോസു നിശ്ചയങ്ങൾ (വിതാക്കന്മാരുടെ തീരുമാനങ്ങൾ) ചർത്തപാരമ്പര്യങ്ങളാണെന്നും അവയൊന്നും അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുചെല്ലരുതെന്നും താരക വത്രികാധിപരോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. സൂനാദോസ് നിശ്ചയങ്ങൾ വിതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. ഇങ്ങനെ വിതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിലൊന്നായ വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് നവീകരണത്തിൽ നിർബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ റഹസ്യമെന്തു? സൂനാദോസുനിശ്ചയങ്ങൾ ചർത്തപാരമ്പര്യങ്ങളാണെന്ന് താരക കീർത്തിച്ചിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്കു അവയൊന്നും തന്നെ നവീകരണസമുദായം സ്വീകരിക്കേണ്ടതല്ലെന്നും അഥവാ സ്വീക

രിക്കുന്നവർക്കും താരകാധിപരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു നവീകരണസമുദായം യോജിക്കുന്നില്ലെന്നും വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിയോഗവിശ്വാസപ്രമാണം സ്വീകരിക്കുന്നത് വിതാകന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ആസ്പദമാക്കിയല്ലാ അതു വേദാന്തസരണമാണെന്ന് കാണുന്നതുകൊണ്ടാണെന്ന് നമ്മുടെ താരകാധിപർ ശരിച്ചുതുടങ്ങാനെളുപ്പമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ അവയുടെ ഓരോ പദങ്ങളും വാചകങ്ങളും വേദവ്യസ്യകത്തിൽ ഏതുവാക്യത്തേൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

(തുടരും)

കെ. എൻ. ഡിയുടെ സമാധാനവെടിയും പിന്നോക്കവും

(തുടച്ചു)

പ്രാഥമ്യമായി, എന്റെ കഴിഞ്ഞ ലേഖനത്തിൽ അച്ചുനിരത്തുകാർ നിമിത്തം സാരമായ ഭാഗങ്ങളിൽ അത്ഥ്യത്വത്വാസം വന്നിട്ടുള്ളതിനെ തിരുത്തുന്നു—“ഞങ്ങൾ പേരില്ലാ ലേഖകന്മാരാണ്” എന്നതിനെ “അവർ പേരില്ലാ ലേഖകന്മാരാണ്” എന്നും “വാദംപോലും” എന്നതിനെ “പദംപോലും” എന്നും, “അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും” എന്നതിനെ “അന്തർഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും” “അന്തർഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും” എന്നതിനെ “അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും” “ഗണ്യമാക്കുന്നില്ലെന്നും” കിടക്കുന്നതിനെ “ഗണ്യമാക്കുന്നില്ല” എന്നും “അവർ” എന്നതിനെ “അവർ” എന്നും വായിക്കണമെന്നുപേക്ഷ.

൪. മറുപടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നു, ഉമ്മനും മാത്തനും അവശ്യപ്പെട്ടതിന്, കെ. എൻ. ഡി. കൊടുത്ത മറുപടി “സ്വന്തം പേരു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ധൈര്യമില്ലാത്ത പത്രികാലേഖകന്മാർക്കു മറുപടി കൊടുത്തിട്ടു ഒരാവശ്യവുമില്ല എന്നാണ്. എത്ര ആശ്വാസജനകമായ ഒരു മറുപടി. ഇതിനാൽ താരകാലേഖകന്മാർക്കും പത്രികാലേഖകന്മാർക്കും ഉത്തരം കിട്ടിപ്പോയി. കെ. എൻ. ഡിയെക്കുറിച്ച് ജയശ്രീലാളിതൻ എന്ന് അദ്ദേഹം ഘോഷിക്കുന്നത് വൃഥാവല്ലെന്നു ഇതു കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. എഴുതുന്നതിനും അനന്തരം അച്ചടിക്കുന്നതിനും വേണ്ട ഉപകരണങ്ങൾ സർവ്വമുണ്ടു. തുറന്നുകിടന്നാൽ സമ്പ്രദായവും മോഷ്ടിക്കുമെന്നു പറയുന്നതുപോലെ മറ്റു ലേഖനങ്ങളില്ലാതെ വിഷമിക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ എഴുതിവിടിപ്പിക്കാവുന്നതാണെന്നുണ്ടോ. ഇപ്രകാരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പ്രാഥമ്യകാരണം മിസ്റ്റർ, പി. കെ. മത്തായിയുടെയും മറ്റും ലേഖനങ്ങളെ താരകയ്ക്കു എത്രക്കാൻ പാടില്ലാഴികയാലാണ്. താരകാലിഖിതാക്കളായ എം. ഡി. യോടും മറ്റും നേരിട്ട തങ്ങളുടെ ലേഖനങ്ങൾ സമാന്വയങ്ങളാണെന്നു താരകയ്ക്കു പറവാൻ പാടില്ല. അതിനു വകുപ്പുചിത്ര പ്രയോഗിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ തന്റെ സ്ഥിതിക്കും മഹിമയ്ക്കും പ്രതാപത്തിനും പോരാത്തതാണെന്നു വിചാരിച്ചു ഇപ്രകാരം എഴുതിത്തള്ളിക്കയറ്റുന്നു എന്നല്ലാതെ, എന്താണ് വിചാരിച്ചാറുള്ളതു. മിസ്റ്റർ പി. കെ. മത്തായിയും മറ്റും സ്വന്തം പേരുകളല്ലാ വച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു താരക സഭയെയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയല്ലോ. ചിത്തവൃത്തി നിരോധന വിചാരിച്ചു അനൗചിത്യം എഴുതുന്ന പരമാർത്ഥമായ ഒരു മനുഷ്യനും സാഹിത്യാഭിരുചിയുണ്ടാ

യി അവകളെ പാരായണം ചെയ്യുന്ന ഒരു മനുഷ്യനും ഇവകൾക്കും എഴുതുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുതപത്രികാലേഖകന്മാർ സ്വന്തം പേരുകളല്ലാ വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു താരകയ്ക്കു തെളിയിക്കാമെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു ചെറിയ സമ്മാനം തരികയും മാപ്പു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യാം. തെളിയിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഒരു വലിയ സമ്മാനം എന്നിങ്ങനെ തരികയും മാപ്പു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യാമോ? മോഷ്ടിച്ച ധനത്തെ, മോഷ്ടാവു തിരിയെ കൊടുക്കുമ്പോൾ, ലജ്ജിക്കുന്ന കണക്കെ, ഒരിക്കൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിനു പ്രതികൂലമായി പിന്നൊരിക്കൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്, ലജ്ജാകരമാണെങ്കിൽ, സമ്മാനവും ക്ഷമായാചനക്കത്തുംകൂടി ബങ്കി കെട്ടി അയച്ചുതരാമോ?

൫ “അവർക്കു മുമ്പുണ്ടെങ്കിൽ നേരെ വെളിക്കിറങ്ങിവരട്ടെ, അപ്പോൾ മറുപടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താം.” ഇതും വല വീക്ഷയങ്ങളിൽ ധൈര്യത്തോടുകൂടി വെളിക്കിറങ്ങിയിട്ടുള്ള നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ, നിശ്ചയരൂപം കലിക്കുന്നതാണ്. മമദൃഷ്ടിയിൽ അവർ സർവ്വവീക്ഷയങ്ങളിലും കേൾക്കും. ഡിയെക്കാൾ മുമ്പന്മാരാണ്. അവർക്കു വെളിക്കിറങ്ങാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം ധർമ്മശാലകളെ, വഞ്ചകന്മാരെയെ യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടില്ല. താരകയുടെ ഏതാദ്യശമായ സംസാരങ്ങളെല്ലാം വെറും ശുഷ്കഭാഗങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പത്രികയിൽ തുടരെ തുടരെ എഴുതുന്ന ദീർഘലേഖനങ്ങൾക്കു, താരക ഒറ്റ വരികൊണ്ടു സമാധാനം പറയും. ഇതു സമുദത്തിലെ ജലം, കൊക്കായിൽ കോരി വററിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. എന്റെ ഉദ്ദേശം വഴക്കു വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നല്ല പിന്നെയൊ, അവശ്യകരണീയങ്ങളായുള്ള പ്രവൃത്തികളെ നിറവേറ്റണമെന്നു മാത്രമാണ്.

ന താരകയുടെ അവസാനപ്രയോഗം കടുത്ത പ്രയോഗംതന്നെയാണ്. അതായതു—ആളിനെ മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണം പേരു വക്കാതെ പത്രികയിൽ എഴുതുന്ന ലേഖനങ്ങൾക്കു ഒന്നിന്നും താരക മറുപടി കൊടുക്കുന്നതല്ല എന്നത്രെ. ഞാൻ ഇതിനെ നിരവശേഷമായി ഖണ്ഡിച്ചു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

വി. കെ. മത്തായി എന്ന ആളിനെ മനസ്സിലാക്കാത്ത താരകക്കു കെ. വി. ചാക്കോ, കെ. കെ. കുരുവിള, വി. ഐ. തോമ്മസ്സ്, വി. വി. മാമ്മൻ, സി. വി. തോമ്മസ്സ്, എം. വി. പോത്തൻ ആദിയായ താരകാലേഖകന്മാരെ എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്നും ഇവർ രമ്മിച്ചുള്ള അന്തരമെന്തെന്നും പറഞ്ഞുതരണമെന്നുവേക്ഷ.

(തുടരും)

തെങ്ങനാപിലാക്കൽ സി. ചാണ്ടി.

കാത്തിരുപ്പുള്ളിയിൽനിന്നു വി. എം. കോശി എഴുതുന്നത്—

കഴിഞ്ഞ ഇടവം. ലക്കം താരകയിൽ പത്രികയിലെ പേരില്ലാ ലേഖകന്മാരോടു വാദിച്ചാൻ തയ്യാറില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നു. പേരില്ലാ ലേഖകൻ എന്നുവെച്ചാൽ ഗണനീയൻ അല്ലാത്ത ലേഖകൻ എന്നാണ്. അതുമെന്നു മുമ്പൊരിക്കൽ താരകയിൽ ഞാൻ വായിച്ചതായി ഓർക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗണനീയരല്ലാത്ത നിശ്ചയിക്കേണ്ട മാനദണ്ഡമിന്നതാണെന്നു ഇദ്ദേഹം ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ തോരിൻപ്രകാരം ഞാൻ ഗണനീയൻ അ

264

ഒല്ലെന്നു തെളിയിക്കേണ്ടിയിട്ട് പത്രാധിപർ എന്ന നിലയിൽ മിസ്റ്റർ ദാനിയേലിന്റെ ചുമതലയാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ പി. എം. കോശി ഗണനീയനല്ല. എം. മത്തായി പേരില്ലാലേഖകനാണ് എന്നൊക്കെ പറയുത് പത്രാധിപന്മാർക്കു കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ലക്കങ്ങളിലായി താരകാധിപർ വാദിച്ചിരുന്നത് പി. എം. കോശി എന്നൊരാളെ കാത്തിരുന്നില്ലല്ലോ. വേറെ ഒരാളെ അവിടുത്തുകാർ അറികയില്ല. 'താരകയുടെ രത്നങ്ങൾ' എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ കർത്താവ് ഒരു തോമാസ്സാണ് എന്നിപ്രകാരമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ പത്രിക വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ സ്റ്റേഫിതൻ വാദം മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. പി. എം. കോശി എന്നു പേരുള്ളവർ വേറെരാൾ ജീവനോടുകൂടിയപ്പോൾ, അങ്ങിനെയൊരാൾ ഇല്ലെന്നു വാദിച്ച നമ്മുടെ സ്റ്റേഫിതന്റെ ധീവിലാസം വിസ്മയനീയംതന്നെ. മിസ്റ്റർ ദാനിയേലിന്റെ ഉപഹാരം പോലെ ഞാൻ ഗണനീയനല്ലെന്നു തന്നെയിരിക്കട്ടെ. (പക്ഷെ അങ്ങിനെ സ്ഥാപിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കൂറെ പരസ്യങ്ങളാകുമെന്നുള്ളതു) എന്നാലേന്ത്? മഹദ്വചനം മിസ്റ്റർ ദാനിയേലിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനെതിരാണ്.

“ഉത്തരമെന്നാകിലും ബാലകനെന്നാകിലും സമ്മതമായ സാരവാക്യം കൈക്കൊൾകെവേണ്ടു ശങ്കിക്കുവണ്ട സുവണ്ണത്തെക്കൈക്കൊൾകെവേണ്ടു പങ്കത്തിൽ കിടക്കുന്നതെങ്കിലുമതിഭ്രമം”

“വ്യായമാരുപറഞ്ഞാലും ആയതപ്പൊഴെടുക്കണം” എന്നിങ്ങനെയാണ് അപൂർവ്വമായും മറ്റും ഇരിക്കുന്നത്. ഇവയിൽ പ്രകാരം, ഞാൻ എത്രതന്നെ ഗണനീയനല്ലാതെ വന്നാലും എന്റെ വാദങ്ങൾ വിലയുള്ളതാണെങ്കിൽ അതിനു സമാധാനം പറയണം. മലയാള മനോരമ, സ്വദേശാഭിമാനി, നസ്രാണിദീപിക, കേരള താരക, മലയാളി മുതലായ മാസികകൾ മലയാള പത്രങ്ങളിലും മദ്രാസ് മെയിൽ, ഇൻഡ്യൻ പേപ്പർ റിവ്യൂ മുതലായ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിലും എത്രപേർ പേരുവെക്കുന്നതെ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുകയും അവയിൽ ചിലതിനു (മറുപടി എഴുതേണ്ടിവെക്കും) മറുപടി എഴുതിയിട്ടുള്ളതായും ഇനിക്കറിവുണ്ട്. കൂടാതെ മിസ്റ്റർ ദാനിയേലിന്റെ കഥയില്ലാത്ത അഭിപ്രായപ്രകാരം ഈ പത്രങ്ങളുടെ പത്രാധിപന്മാർ ലേഖനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിച്ചെ മറുപടി എഴുതുകയുള്ളു എന്നു ആരും ശരിച്ചിട്ടുള്ളതായി ആ പത്രങ്ങളിൽ ഞാൻ വായിച്ചിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ച് “ലേഖകന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു തങ്ങൾ ഉത്തരവാദികൾ അല്ലെന്നാണ് ടി. പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇവയ്ക്കു എത്ര തെളിവുകൾ വേണമെങ്കിലും കൊടുക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. പത്രികയിലെ ലേഖനങ്ങൾക്കു മറുപടി പറവാൻ പ്രാപ്തിയില്ലെന്നു സ്റ്റേഫിതൻ അകമെത്തോന്നുന്നെങ്കിൽ തുഷ്ണിഭാവത്തെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നതായിരുന്നു കൂറെകൂടെ ഉത്തരം. ഞാൻ ഗണനീയനല്ലെന്നു മിസ്റ്റർ ദാനിയേൽ ആദ്യമായി തെളിയിക്കുകയാണല്ലോ അല്ലാത്തപക്ഷം എന്റെ ലേഖനങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയുകയോ ചെയ്യുന്നതിനു താരകാധിപരെ ഈ പ്രാവശ്യവും ഞാൻ വെല്ലുവിളിച്ചിരിക്കുന്നു. ചുണ്ണയങ്ങളിൽ നേരെവാ.

“ബാഡ്ജർ ധാരയും താരകയും”

(തുടച്ചു)

(൨) മൂസൽക്കാർ മതൂസ് മെത്രാപ്പുനോടു യാതൊരു വിരോധവുമില്ലായിരുന്നെന്നും അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചാലതയിലും മറ്റും ഇളകിവശായി എന്നും മിസ്റ്റർ ബാഡ്ജർ ടി. പുസ്തകത്തിലും ചർച്ചകൊന്നി കീൾസിലും പറയുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മൂസൽക്കേശവാസികൾ മെത്രാപ്പുനപ്പെറ്ററി ഒരു പരാതിപറഞ്ഞുണ്ടാക്കുമെന്ന വിചാരിപ്പാൻ തരമില്ല. മൂസൽക്കാരിൽനിന്നോ മെത്രാപ്പുനിൽനിന്നോ സാബ്ബിനു തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതികളെക്കുറിച്ച് അറിവു കിട്ടുന്നതിനു തരമുള്ളൂ. അതുതന്നെയും മെത്രാപ്പുന്റെ അവിടെക്കുള്ള ആഗമനാനന്തരമായിരിക്കുമല്ലോ. മാർ ക്രൂറിലോസുബാവാ മലയാളത്തു വന്നതിന്റെശേഷം മാത്രമേ മൂസൽക്കാർ മെത്രാപ്പുനപ്പെറ്ററി ദുരഭിപ്രായം ജനിപ്പിച്ചുള്ളൂ എന്നു മിസ്റ്റർ ദാനിയേലും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രൂറിലോസുബാവാ ഇവിടെ വന്നതു മതൂസ് മെത്രാപ്പുൻ വന്നു വളരെ കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷമാണ്. അതുകൊണ്ട് മാർ മതൂസ് മൂസലിൽ ചെന്നതിൽ പിന്നീടു മൂന്നാലു കൊല്ലങ്ങൾ കഴിയുന്നതുവരെ മൂസൽക്കാർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നല്ല അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം സാബ്ബിന്റെ ചെവികൾക്കു വിഷയിടവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഒരു ചരിത്രകാരൻകൂടെ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് താൻ കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതും ആയുള്ള ആളുകളെക്കുറിച്ച് വല്ലതും എഴുതണമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയൊക്കെ വളരെ നാളത്തേക്കു നീട്ടിവെച്ചുകൊണ്ടു അപ്പഴപ്പോൾതന്നെ തന്റെ ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിട്ടുവെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. പിന്നീടു മൂന്നാലു കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം വേറൊരുവിധത്തിൽ മെത്രാപ്പുനക്കുറിച്ച് സാബ്ബിനു അറിവു കിട്ടുന്നെങ്കിൽ സാബ്ബിനു സംശയം ജനിക്കയും അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നുകൂടെ ആരാഞ്ഞറിയും തന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ പ്രധാനഭാഗത്തും മറ്റൊരിനെ പൂട്ട്നൊട്ടായിട്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷം വരാൻ പാടില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല പീലിപ്പോസുമല്ലാനും മറ്റും തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെതിരെഴുതിയപ്പോൾ പരമാത്മിയായ സാബ്ബ് “ഞാനും ആദ്യം നിങ്ങൾ (മല്ലാൻ) പറയുന്നപ്രകാരം ധരിച്ചിരുന്നു. മൂസൽക്കാർ നാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നിങ്ങനെ മറ്റൊരുപ്രകാരത്തിലുള്ള അറിവുതന്നു. എന്റെ തെറ്ററിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതിൽ നിങ്ങളെ അനുമാദിക്കുകയും അങ്ങിനെ വന്നല്ലോയെന്നുവിചാരിച്ചു നിർവ്വാജം വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്നൊക്കെ മറുപടിയെഴുതുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു വകരം തന്നിങ്ങു ലഭിച്ച അറിവു ശരിയാണെന്നു തന്നിങ്ങു ബോദ്ധ്യം വന്നതുകൊണ്ട് മല്ലാന്റെ ലേഖനത്തെ ഖണ്ഡിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇതുകൊണ്ടും മൂസൽക്കാർ ഈ അറിവു മാർ ക്രൂറിലോസ് ഇവിടെ വരുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ലഭിച്ചെന്നും അവർ കള്ളം പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഞെളിയുന്നു.

(൩) മാർ മതൂസ് മൂസലിൽവെച്ചു തദ്ദേശവംസികളുടെ നിബ്ബന്ധംമൂലം കുർബാന ചൊല്ലിയെന്നു മിസ്റ്റർ ബാഡ്ജർ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ സംഭവം മലയാളത്തുവെച്ചല്ല മൂസലിൽവെച്ചുണ്ടല്ലോ നടന്നതു. അന്നു

അദ്ദേഹം അവിടുത്തെ മിഷ്യനറിയായി താമസിക്കുകയായിരുന്നു. മലയാളത്തുനിന്നും ഇദ്ദേഹവുമായി പരദേശത്തു പോയതു മത്സ്യസ് മെത്രാപ്പുനാണല്ലോ. ഇദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ന്യൂസ് പെട്ടെന്ന് അവിടാകൾക്കു വരികുമെന്നുള്ളതു് അസംഭവമല്ലല്ലോ. “മലയാളത്തുനിന്നും മെത്രാൻ പട്ടം ഏൽക്കുന്നതിന്നു ഒരാൾ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ സമർത്ഥനാണ്. ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ കുറുബാന അണച്ചു. നല്ല ഒരു പ്രസംഗം പറഞ്ഞു” എന്നൊക്കെ അവിടുത്തുകാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറകയും ഈ വാക്ക് സായ്പിന്റെ ശ്രോത്രങ്ങൾക്കു വിഷയീഭവിക്കയും ചെയ്യാവുന്നതാണല്ലോ. ബാഡ്ജർ ധാര വളരെ സമർത്ഥനായ ഒരാളും ചരിത്രകാരനുമായതുകൊണ്ടു ഇതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം കാണുന്നവരോടൊക്കെ ചോദിച്ചറിയുമെന്നുള്ളതും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. കുറുബാന ചൊല്ലിയെന്നുള്ളതു് അവിടെ അപ്പോൾ നടന്ന സംഭവമാകയാൽ അതു കള്ളമായിരിക്കാൻ വകയില്ലെന്ന സായ്പിനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുതായിരിക്കും. നമ്മുടെ ദിക്കിൽതന്നെ പരദേശത്തുനിന്നു ഒരാൾ വരികയും നമ്മുടെ ഒരു പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കുകയും കുറുബാന അണക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ വാക്ക് നമ്മുടെ ദേശമൊട്ടുക്കു വ്യാപിക്കുമല്ലോ. നമ്മുടെ ദേശത്തു ഒരു മിഷ്യനറി താമസിച്ചിരുന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധക്കും ഇതു് വിഷയീഭവിക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ ബാഡ്ജർ ധാരയും മാർ മത്സ്യസിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടതായിരുന്നാലും അദ്ദേഹം എഴുതിയിരിക്കുന്നതു വാസ്തവമായിവരാതെ തരളമുള്ള. ഒന്നു രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടു് മുൻപു സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം സംഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അന്നും ഇന്നും ജീവിച്ചിരുന്നവർ അതിനെ സമ്മതിക്കുമോ? മാർ മത്സ്യസ് കത്തനാരാണെന്നു പറഞ്ഞു കുർബാന ചൊല്ലിയില്ലെങ്കിൽ ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സായ്പു കേട്ടപ്പോൾ ഈ ന്യൂസും കേട്ടുകാണുകയില്ല. മൂന്നു നാലു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടു് മത്സ്യസ് അത്താനാസ്യാനു മൂസലിൽ വന്നപ്പോൾ കത്തനാരാണെന്നു പറഞ്ഞു കുർബാന ചൊല്ലി എന്നു പറഞ്ഞുണ്ടാകിയാൽ സായ്പു വിശ്വസിക്കുമോ? പരമാർത്ഥമായ സായ്പു വെറുതെ ഒരുത്തനെക്കുറിച്ചു അസംബന്ധങ്ങൾ എഴുതിപ്പിടിപ്പിക്കുമോ? ഇതുകൊണ്ടു മാർ മത്സ്യസ് മൂസലിൽ ഉള്ളപ്പോൾതന്നെ ബാഡ്ജർ സായ്പിനു ഈ അറിവു ലഭിച്ചു എന്നു തെളിയുന്നു.

(൨) മാർ ക്രൂറിലോസു ഇവിടെ വന്നതിൽ പിന്നെ മത്സ്യസ് മെത്രാപ്പുനനെപ്പറ്റി ദോഷാരോപണങ്ങൾ പരദേശത്തു എഴുതി അയച്ചെന്നുള്ള താരകാധിപരുടെ മിഥ്യാകഥനം വാസ്തവമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിന്നു തീരെ ന്യായമില്ലെന്നു മേൽ കാണിച്ച മൂന്നു ന്യായങ്ങളാൽ ഞാൻ കാണിച്ചാലും.

ഒരു ന്യായം കൂടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മാർ ക്രൂറിലോസിനു മത്സ്യസ് മെത്രാപ്പുനനെക്കുറിച്ച് ദോഷമായിട്ടു ഇത്രമാത്രമെ എഴുതാനുള്ളായിരുന്നു? അദ്ദേഹം പറിച്ചിരുന്ന സ്തുതിയിൽനിന്നു വ്യഭിചാരക്കുറ്റത്തിൽ ഡിസ് മിസ്സ് ചെയ്യപ്പെട്ടവനാണ്, ഇവിടുത്തെ മെത്രാപ്പുനന്റെ മുകളിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ അറിയിക്കാരാണ് അവിടെ വന്നു പട്ടമേറ്റതു് എന്നൊക്കെ വാസ്തവമായിട്ടുള്ള വേറെ ചിലതൊക്കെക്കൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്നു പരദേശത്തേക്കു എഴുതി അയക്കുമായിരുന്നു. മറ്റൊവയെ സംബന്ധിച്ച് എ

ഴരി അയച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇവയെക്കുറിച്ചും എഴരി അയച്ചുകാണണം.

ഡാക്ടർ ബാഡ്ജറിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന ദോഷാരോപ ണങ്ങൾ മാർ ക്രൂറിലോസ് എഴരി അയച്ചതാണെങ്കിൽ ഞാൻ മേൽപ്ര സ്താവിച്ചതും മാർ മത്ത്യസിനെ തകർന്നുകഴിയുന്ന ഒന്നാതരം തെളിവുക ളും അയ ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചും എഴരി അയക്കയും അവയെ മൂസൽ കാർ അവിടങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകയും അവയും ധാരയുടെ ചെവികളിൽ എ ണ്ണുകയും ചെയ്താലോ മറ്റൊരു സന്ദർഭമില്ല. എന്നാറെ അവയെ സായ്പു പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. അതുഎന്തുകൊണ്ടാണ്? മാർക്രൂറിലോസ് ഇപ്രകാരം എഴരി അയച്ചതാണോ? എഴരിഅയച്ചെങ്കിൽ സർവ്വധാനമായമുടക്കി ന്റെ കാര്യം വിട്ടുകളഞ്ഞതു എന്തുകൊണ്ടാണ്? മൂസൽകാർ മാർക്രൂറിലോ സിന്റെ എഴത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗംമാത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുമെന്നു വിചാ രിക്കാമോ? അവർ മുഴുവൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ ബാഡ്ജർധാര യെന്താണ് അവയെകൂടെ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴരിപ്പിടിപ്പിക്കാത്ത തു? ഈ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഒക്കെ മറുപടി മിസ്റ്റർ ദാനിയേലിൽനിന്നു കേൾക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നാലു സംഗതികളിൽനിന്നും മാർ ക്രൂറിലോസ് ഇ വിടെ വന്നതിന്റെശേഷം ഇങ്ങനെ ഒരു ദോഷാരോപണം എഴരി അ യച്ചതിൽനിന്നു ബാഡ്ജർധാരക്കു അറിവു കിട്ടിയതല്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമാ കുന്നു.

ഇവയെ ഒക്കെ തകർന്നതിനായി മിസ്റ്റർ ദാനിയേൽ പലപ്പഴം പ റയുന്നതു മാർ മത്ത്യസ് അത്താനാസ്യോസു ഇവയൊന്നും സായ്പിനോടു പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം ടി. പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നില്ലെന്നാണ്. കൊളളാം, നല്ലവാദമാണ്. മാർ മത്ത്യസ് ധാരയോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ ഏതു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചെങ്കിലും “ഇത് മുഹൻമദാ എന്നോടു പറഞ്ഞതാണ്” എന്നു തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടോ? പറയാത്തതുകൊണ്ട് അവർ തമ്മിൽ യാതൊരു സംഭാഷണവും നടക്കാതെ അന്യോന്യം കണ്ടു സലാം കൊടുത്തേച്ചുപോയതെ ഉള്ളൂ എന്ന് അനുമാനിക്കാമോ?

മാർ മത്ത്യസ് കോട്ടയം കാരേജിൽ പഠിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളത് ആർ പറഞ്ഞാണ് സായ്പു അറിഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം പറയാതെ സായ്പിനു അറിയാൻവകയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്നുവേണം നാം അനുമാനിക്കേണ്ടിയത്. എന്നാൽ പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി പ റയുന്നില്ലതാനും. മാർ മത്ത്യസ് സുറിയാനിക്കാരുടെ പള്ളികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുകയും മാറ്റം വരുത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സായ്പു എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു? മൂസലിൽ മെത്രാപ്പൻ താമസിച്ചിരുന്നസമയം അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മൂന്നു അമേരിക്കൻ സ്വന്തത്തിലായിരുന്നതിനാലോടു ചെ ള്ലാത്ത. ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും അവിടെ വേദകർമ്മാദികളിൽ അദ്ദേഹം സംബന്ധിച്ചുവെന്നും ധാര മത്ത്യസുമെത്രാപ്പനെപ്പറ്റി എഴരിയിരിക്കുന്നതു മാർ ക്രൂറിലോസിന്റെ എഴത്തു ഇവിടെനിന്നും ചെന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു മിസ്റ്റർ ദാനിയേൽ പറയാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണ്? വാദങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഗതിയിൽനിന്നു എടുക്കാവുന്ന ന്യായമായ അനുമാനങ്ങളേ സ്വീകരിച്ചുള്ളായിവരികയുള്ളുവെന്നു സ്റ്റേഫിതൻ ഇതുവരെ മനസ്സിലായിട്ടില്ലയോ?

താരകയുടെ തന്ത്രങ്ങൾ (തുടർച്ച)

എന്റെ പത്രാധിപർ സാരെ, എന്റെ ലേഖനമൂലം ഇവിടുത്തെ നവീകരണക്കാർ വല്ലാതെ ഇളകിവശായിരിക്കുന്നു എന്ന ഞാൻ മുന്നിൽ പത്രികയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. ഇതുമൂലം നമ്മുടെ കൊച്ചുപത്രാധിപരും വല്ലാതെ പരിഭ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മീനും, മേടം ലക്കം താരകതന്നെ തെളിയിക്കുന്നു. പി. എം. കോശി എന്നുപേരുള്ള ഒരാളെയുള്ളതനു വാദിക്കുന്ന താരകാധിപരുടെ അടുക്കൽ നേരെ ചെന്നാൽതന്നെ പി. എം. കോശി പി. എം. കോശിയല്ലെന്നു താരകാധിപർ പറഞ്ഞേക്കാമൊ എന്നെനിക്കു ഒരു ശങ്കയുണ്ട്. അദ്ദേഹം എന്റെ ലേഖനങ്ങൾ മുഴുവനും ദുർഭാഷണങ്ങൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞതാണെന്നുമേടം താരകയുടെ ഒരുഭാഗത്തും യാക്കോബുനാഥ ആരെയും താൻ അക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വേറൊരുഭാഗത്തും ജല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ലേഖനത്തിലെ ദുർഭാഷണങ്ങളെ നമ്പ്രിട്ട കുമ്പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ താരകയിൽ ഒന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളിലെ ദുർഭാഷണങ്ങളെ ഞാനും നമ്പ്രിട്ട ഒന്നു കുറിക്കാം. എന്തെന്നാൽ ഒന്നുകൂടെയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികമായിരിക്കും എന്ന ഞാൻ സഭയെ കൂടെയുണ്ട്. എന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ വല്ല ദുർഭാഷണങ്ങളും ഞാൻ എഴുതിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിനെ സമ്മതിക്കേണ്ടതല്ലാതെ അങ്ങിനെ ഞാൻ എഴുതിയിട്ടില്ലെന്നു താരകാധിപരെപ്പോലെ 'രക്ഷിക്കപ്പെട്ട കള്ളം' പറയുകയല്ല. കൂടാതെ വൻപുറപ്പിച്ചും എനിക്കുശേഷം ഇല്ല. ഇതു രണ്ടും ഒഴിച്ചുള്ള താരകാധിപരാണ് ഞാൻ.

ഈ പ്രാവശ്യം ഞാൻ നിരൂപണം ചെയ്തെന്നുവിചാരിക്കുന്നത് കേരളം, മീനം, മേടം ഈ ലക്കം താരകകളെയാണ്. കേരളമാസത്തെതാരകയിൽ പട്ടതപത്തെപറ്റിയുള്ള പത്രികാധിപരുടെ രണ്ടാമത്തെ പായിൻറിന്റെ ഉണ്ഡാനമാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ പായിൻറു സ്റ്റേഫിതൻ ഒഴുപ്പിയേച്ച രണ്ടാമത്തെപായിൻറൽ. വേഗം ചാടിക്കടന്നു കളഞ്ഞു. ഒന്നാമത്തെ പായിൻറിനെ ഉണ്ഡിക്കാൻ താരകാധിപർ വളരെ പ്രയാസം നേരിട്ടു എങ്കിലും കടിച്ചുവിട്ടിട്ടു ഒരു കൈക്കൂലികാരും പറഞ്ഞു അവസാനിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. രണ്ടാമത്തെ പായിൻറ "ഒരുമേലപ്പക്കാരനാൽ മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആൾ പ്രാപിക്കുന്ന സ്ഥാനം അന്ധാധുവായിട്ടുള്ളതാണ്" എന്നാകുന്നു. ഇതിനെ ഉണ്ഡിക്കുന്നതിനായി ആദ്യം കൈണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന തെളിവ് ഇപ്പഴത്തെ പാത്രീയക്സിസു ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മെത്രാനായിരിക്കുമ്പോൾ മുടക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും ആ മുടക്കം ഊർജ്ജിതത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ആണ് അദ്ദേഹം പാത്രീയക്സിസായതെന്നും അതുകൊണ്ട് യാക്കോബുക്കും ഈ പായിൻറിന്റുകാരും സ്ഥാനമില്ലെന്നുള്ളതാണ്. പാത്രീയക്സിസുബാവാതിരുമേനിയെ മെത്രാനായിരിക്കുമ്പോൾ "എന്നേക്കുമായി മുടക്കിയെന്നു" വന്ന ഇടവത്തിലെ താരകയിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കേരളത്തിലെ താരക പറയുന്നു. വന്ന ഇടവത്തിലെ താരക മുഴുവൻ വായിച്ചുനോക്കിയാൽ ഈ കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന

തായികാണുന്നില്ല. പൂന മേടത്തിലെ താരക ഹെഡ്-ാം പുറത്തു ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. “അങ്ങിനെയെങ്കിൽ പാത്രീയർക്കീസ് ഇദ്ദേഹത്തെ (മാർ അബ്ബുളായെ) മുടക്കിയില്ലെന്നു എങ്ങിനെ പറയാൻ കഴിയും. ഇദ്ദേഹത്തെ മുടക്കേണ്ടത് പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ന്യായമായ കർത്തവ്യകർമ്മമാണെന്നുള്ളതിന്നു സന്ദേഹമില്ല” ഈ വാചകങ്ങളിൽനിന്നു പാത്രീയർക്കീസ് മാർ അബ്ബുളായെ മുടക്കിയെന്നു തെളിയുന്നില്ല. വേറെ വല്ല പുസ്തകമൊ എഴുത്തൊ പത്രമൊ അധാരമാക്കി അദ്ദേഹത്തെ പാത്രീയർക്കീസു ബാവാ മുടക്കിയെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിന്നു അന്നും ഇന്നും ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഉൾക്കൊണ്ട് മുടക്കി, മുടക്കുപ്പിച്ചു എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ കാര്യം സാധിക്കുമൊ? മുടക്കിയെന്നു തീർത്തു പൂന മേടത്തിൽ പറയാൻ താരകാധിപർക്കു ധൈര്യമില്ലായിരുന്നു. മുടക്കിയെന്നു ഞങ്ങൾ കാണിച്ചിരുന്നു എന്നു പൗ കൂടത്തിൽ പറയാൻ നാണമില്ലാതെ വന്നത് അതിശയം തന്നെ. ‘മുടക്കേണ്ടത്’ എന്നുള്ളത് ൧൦ മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ‘മുടക്കി’ എന്നായിത്തീർന്നു ഏതു പ്രകാരം സൂത്രമനുസരിച്ചാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അഥവാ മിസ്റ്റർ ദാനിയേൽ ഉൾക്കൊണ്ടുവന്ന പ്രകാരം ഇപ്പഴത്തെ പാത്രീയർക്കീസു ബാവായെ മുടക്കിയിരുന്നു എന്നുതന്നെ ഇരിക്കട്ടെ, എന്നാലേന്ത്? അദ്ദേഹം ആ സഭയിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചുവന്നു. തന്റെ മുടക്കിനെ അധികാരമുള്ളവർ തീർത്തു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പിന്നീടു കാരോയാസ്ഥാനമുതൽ കിട്ടണമെന്നില്ലാ. തന്നെ മുടക്കിയപ്പോൾ ഏതെല്ലാം സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ അതെല്ലാം മുടക്കുവാനായിത്തീർന്നിട്ടും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയാണ് എല്ലാ സഭകളുടെയും നിയമങ്ങളും ഇരിക്കുന്നത്. നവീകരണസഭയിലെ ഒരു കശീശായെ വല്ല കാരണവശാലും മുടക്കിയാൽ അയാളെ തിരികെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ കാരോയാപട്ടം മുതൽ കൊടുക്കണമെന്നു നവീകരണസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ഏതു പേർക്കു പട്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്? ഇല്ലെങ്കിൽ യാക്കോബായക്കാരെ ഈ സംഗതിയിൽ ആക്ഷേപിക്കുന്നതെന്തിന്. മുടക്കിയാൽ സ്ഥാനത്തിന്നും മറ്റും ഒരു ഹാനിയും ഭവിക്കുന്നില്ലെന്നും സ്ഥാനാധികാരം പോയെന്നു ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നും താരക വാദിച്ചേക്കാം. അങ്ങിനെ മേടത്തിലെ താരകയിൽ പറയുന്നുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ എനിക്കു താരകാധിപന്മാരാടു ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിന്നുണ്ട്.

- (൧) നിങ്ങളുടെ സഭയിൽ മുടക്കു എന്നൊരു പദമുണ്ടോ?
- (൨) ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്ത്?
- (൩) മുടക്കപ്പെട്ടയാൾക്കു അതു മൂലം ഒരു ദോഷവും ഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മുടക്കിന്റെ വിലയെന്ത്?
- (൪) മുടക്കപ്പെട്ട ഒരു പട്ടക്കാരനും മുടക്കപ്പെടാത്ത ഒരു പട്ടക്കാരനും അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്കു വല്ല അത്ഭുതവ്യത്യാസവുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്ത്?

എന്നാൽ മുടക്കുകൊണ്ടു വല്ല വിലയുമുണ്ടായെന്നു നമുക്കു നോക്കാം. ഒന്നാമതായി അംഗ്ലിക്കാബിഷോപ്പന്മാർ എന്തു പറയുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കാം. റോമിലാത്തിയുടെ പട്ടപത്തിന്റെ അസാധുതത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതായി അമേരിക്കയിലെ ബിഷോപ്പന്മാർ പറയുന്ന ഒന്നാമത്തെ തെളിവ് “അവൻ മുടക്കപ്പെട്ടവനായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു. ആ സ്ഥിതിയിൽ

267

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് മേദിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നതുകൊണ്ടും....." ഇത്യാദിയാകുന്നു. മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നു മേദിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നാണ് അംഗീകാരം ചെയ്യാൻ പറയുന്നത്. ഇത്തരം ബിഷോപ്പന്മാരുടെ ഉപദേശവും കൊണ്ടായിരിക്കും ചിലപ്പോൾ ലണ്ടൻ മിഷ്യൻ, ചർച്ചമിഷ്യൻ ഈ സമൂഹങ്ങളിലെ ഉപദേശിമാരും പട്ടക്കാരും വരുന്നത്. അതുകൊണ്ടു സൂക്ഷിച്ചുവേണം ഇവരെ കൊണ്ടു പ്രസംഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇനിയും വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു തെളിവുകളുടെ എടുത്തുനോക്കാം. ചകോറന്തി ൫ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒരു അവമയാദിക്കാരനെ പൌലസ് ശ്ലീഹൻ മുടക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അവനെ ജഡസംഹാരത്തിനായി സാത്താണെ എല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതുകൊണ്ടും മുടക്കപ്പെട്ടവൻ മറുപുരുഷത്തിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നെന്നും അവമയാദിക്കാരനെ തിരികെ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അവനിൽ വിശേഷാൽ കർമ്മങ്ങൾ ഒന്നും നടത്താതിരുന്നതുകൊണ്ടു മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പട്ടക്കാരനെ തിരിച്ച് സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ കാരോയാസ്ഥാനം മുതൽ പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

വിനീട് ആദ്യകാലങ്ങളിലെ ചില പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ സംഗതിയാണ് താരകപറയുന്നത്. ആദ്യമായി ഫന്നാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസായ പൌലെയെക്കുറിച്ച് താരകയിൽ കാണുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഫന്നാ—ഫെഡരെ ഭരണം ചെയ്തവനും കുടുംബത്തിലെ താരകയിലും ഫന്നാ—ൽ ഇദ്ദേഹം മുടക്കപ്പെട്ടു എന്ന് മകരത്തിലെ താരകയിലും കാണുന്നു. ഇതിൽ എന്താണ് വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിട്ടു? അതോ ഒരു ശതാബ്ദകാലം ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് ഭരണം ചെയ്തോ? സ്ഥാനം ലഭിച്ച് ഒൻപതുകൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം ചില കാരണങ്ങളാൽ ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനെ മുടക്കിയതുകൊണ്ട് പത്രികയുടെ രണ്ടാമത്തെ അടിസ്ഥാനം തകർന്നുപോകുന്നതു എങ്ങിനെ എന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മുടക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം രണ്ടുകൊല്ലം കൂടെ സ്ഥാനത്തിൽ ഇരുന്നെങ്കിൽ എന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ആകാലത്തു സാക്ഷാൽ പാത്രിയർക്കീസായി വല്ലവരും സ്വീകരിച്ചിരുന്നോ? ഈ രണ്ടു കൊല്ലക്കാലത്തു ഇദ്ദേഹം വല്ലവർക്കു പട്ടം കൊടുത്തുണ്ടെന്നു താരകയ്ക്കു തെളിയിക്കാമൊ? വിനീട് ദുമ്മേനാസ് എന്ന ഫെഡത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് ഫെഡത്തെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന ദിമ്മത്രോസാസിന്റെ മകനാണെന്നുള്ള കഥ പലപ്പോഴും പുത്തരിയായിരിക്കും എന്നിങ്ങനെ പുനരസത്തിൽ ഒരു പുട്ട്നോട്ട് താരകയിൽ കാണുന്നു. ഫെഡത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് ഫെഡത്തെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മകനാണെന്നുള്ളത് മാർ ഒസോത്തോസാസിന്റെ മേൽ ദോഷാരോപണം ചെയ്യുന്നതിന്നു ഒരു ശ്രീ ഒരു കട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്ന് കട്ടിയുടെ പിതാവ് ഒസോത്തോസാസാണെന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ (താരക പുറം ൨൦൪) ഒരു ദോഷാരോപണം അല്ലയോ? പാത്രിയർക്കീസിനോടു വിരോധമുള്ള വർവല്ലവരും ഡാക്ടർ നീലിന് ഈ അറിവു കൊടുത്തല്ലയോ? എന്നാൽ താരകയുടെ വല്ലപ്പുഴുവാക്കു ധാരാളം മക്കൾ അങ്ങുമിങ്ങും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നുള്ളത് അർക്കുപുത്തരിയല്ല പഴയരിതന്നെ.

ഫ. മത്യസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ മകനായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഒരു യോഹന്നൻ ഇപ്പഴം ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലയോ?

൨. തോമസ് അന്താനാസ്യോസിന്റെ രണ്ടു മക്കൾ ഇപ്പഴം അയിരൂർ കുഡുംബത്തിലില്ലയോ?

൩. നവീകരണത്തലവന്മാരിൽ വേറൊരാളെക്കുറിച്ച് ഒരു നവീകരണ ഉപദേശി "കത്താവേ ഞങ്ങളുടെ.....യുടെ എത്ര മക്കൾ ഇന്നിയോഗത്തിൽ ഇരിപ്പുണ്ടാ" എന്നിപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചില്ലയോ? ഈയാളിനെക്കുറിച്ചുതന്നെ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു യോഗത്തിൽ വെച്ചു (ഇന്നാർ) മൂലം ഞാൻ വാപം ചെയ്തുവായി എന്നു സാക്ഷി പറഞ്ഞത് ആരും പുത്തരിയല്ലല്ലോ. എന്റെ ദാനിയേലച്ചൻ എന്നിനാണ് വെറുതെ കല്ലേൽ കടിച്ചു പല്ലുകുലുന്നത്. ചെമ്പുതെളിക്കാരിരിക്കുന്നതാണ് മാനം.

രണ്ടാമതായി മാർ ഒസ്ട്രത്തേവോസ് ബാവായെക്കുറിച്ചാണ് താരക പറയുന്നത്. ഇദ്ദേഹം നിഷ്വാസനഹദോസിൽ അഗ്രാസനം വഹിച്ചു എന്ന പഞ്ചാംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വിശ്വസിക്കുന്നതിനു വലിയ മടികാണുന്നു. മൂന്നു പൊതുസുനഹദോസുകളിൽ വെച്ചു ആദ്യത്തെ രണ്ടിനും അന്ത്യോച്ചാപാത്രിയകീസന്മാരാണ് അഗ്രാസനം വഹിച്ചതെന്നു ചരിത്രം സാക്ഷിച്ചിട്ടും നവീകരണക്കാർ വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ല. അറിയുസന്മാർ ഒസ്ട്രത്തേവോസ് ബാവായെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു എന്നു താരകാധിപർ പറയുന്നു. എന്നാൽ രാജകല്പനമൂലം അദ്ദേഹം നാട്ടുകടത്തപ്പെടുന്നു. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം, മരണം പ്രാപിച്ചു എന്നും ജെറോം, ജെസിഫ്സ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയൂസ്, ബാർ എബ്രായ ഇവരിൽ ചിലരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ സാക്ഷിക്കുന്നു. രാജാവു നാട്ടുകടത്തിയതുകൊണ്ട് വൈദികസ്ഥാനത്തിനു ഒരു ഭംഗവും വരികയില്ലെന്നു താരകാധിപർ ഓർക്കണം. അതിനു ഭംഗം വരുമെങ്കിൽ ഒരു നവീകരണകത്തനാരെയോ മെത്രാനെയോ ഒരു മജിസ്ട്രേട്ടൊ ജഡ്ജിയോ ശിക്ഷിക്കയോ രാജാവു നാട്ടുകടത്തുകയോ ചെയ്താൽ അവരുടെ സ്ഥാനത്തിനും ഭംഗം വന്നുപോയെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇനിയും കുടുംബത്തിലെ താരകയിൽ കാണുന്ന വേറൊരു ലേഖനം ഒരു ബി.എ.ക്കാരന്റെതാണ്. ഇദ്ദേഹം ആദ്യം കുറേ വെച്ചു കളയും തട്ടിവിട്ടെങ്കിലും പിന്നീട് അതിനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു ക്ഷമായാചനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ആ ലേഖനത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ താരകാധിപരുടെ ഒരു കുറിപ്പ് കാണുന്നതിൽ യാക്കോബ്യരെ അശ്ശൂര്യവും ശെമ്മാശനെ പ്രത്യേകവും ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നത്തെ പത്രിക വെളിക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ നമ്മുടെ ദാനിയേലച്ചൻ ഇളിച്ചു പൂളിശ്ശേരികാച്ചിക്കടിച്ചു കാണണം എന്നെ നികുറിയാം. നാണമില്ലാത്തതല്ലയോ അതിശയം. ഇതാ എം. വി. പോത്തന്റെയും താരകാധിപരുടെയും ചെമ്പുതെളിയിക്കുന്നതിനായി കൽക്കട്ടായിൽനിന്നു വിടി വിടി എന്നു ലേഖനം വരുന്നു. മിസ്റ്റർ പോത്തൻ ഒരു മശ്യാദിക്കാരനായതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെറ്റിനെ ഏറ്റുപറയുകയും ക്ഷമായാചനം ചെയ്തും ചെയ്തു. എന്നാൽ ദാനിയേൽ അപ്രകാരം ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് അയാളിൽ മശ്യാദകേടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു. മിസ്റ്റർ പോത്തൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ താരകാധിപർ അല്ല. മിസ്റ്റർ പോത്തൻ നാട്ടുമശ്യാദ അറിയാവുന്നയാളാണെങ്കിൽ ദാനിയേൽ അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവനാണ്. "കൽക്കട്ടായിലെ കോളജിൽ വൈദികാഭ്യസനം ചെയ്യുവരുന്ന ഒരു" ബി.എ.ക്കാരൻ "സുസജ്ജമായ വ്യാജജല്പനം കൊണ്ട്" രന്റെ വേരിനെ ചെറുപ്പത്തിലെ ഉലിനമാക്കാരെയിരിപ്പാൻ

കരുതിക്കൊള്ളുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭ്രമമാണ് പ്രസ്തുത “ബി. ഏക്കാരന്റെ” “ലേഖനത്തെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനിടയാക്കിയതു എന്നു താരകാധിപരുടെ കൂടെ ഞാനും ഏറ്റുപറയുന്നു. (താരകപും ൨൧൩) എന്റെ ദാനിയേലച്ചാ കൽക്കട്ടാലേഖനത്തിനു എത്ര വോട്ടുകിട്ടി. തനിക്കു തീറെ നാണമില്ലയോ? തന്റെതൊലി ഇന്ധിരിക്കിട്ടതാണോ? അതൊ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതാണോ?

അംഗേയ സഭയിൽ ചേർന്ന ഹൈചർച്ചാർ മതസംഗതിക്കെതിരായി പറകയില്ലെന്നു. അതുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള അപേക്ഷ അവർ നിഷേധിക്കുന്നെന്നും അങ്ങിനെ നിഷേധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പത്രികതെളിവു കാണിക്കട്ടെയെന്നും മറ്റും മുൻഭരണവും താരകയിൽ ടി. യാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിന്റെ മറുപടി മകരത്തിലെ പത്രികയിൽ പത്രാധിപരും ഞാനും പറഞ്ഞിരുന്നു. കാര്യംകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ അംഗേയം പത്രിക മടുപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു സഭയെയും പറയുന്ന താരകാധിപരേ ഇതിനു മറുപടിയെഴുതാതിരുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണ്. തന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഞാൻ ഗണനീയനല്ലെങ്കിൽ പത്രികാധിപർ അങ്ങല്ലാ. പോരെങ്കിൽ കൽക്കട്ടായി തന്നിന്നവരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ മുഴുവൻ തന്റെ ഈ വാദത്തിനെതിരല്ലയോ. ഞാൻ മുൻപൊരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ താൻ കൊക്കുമുണ്ടിയുടെ സമ്പ്രദായത്തെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്താണ്?

(തുടരും)

താരകയും പേരില്ലാലേഖകനാരു.

സഭാതാരക പുറപ്പെടുന്ന അവസരങ്ങളിലൊക്കെ ഇടവകപത്രികയിലെ ലേഖകന്മാർ പേരില്ലെന്നും അവർ ഗണനീയന്മാർ അല്ലെന്നും അവരിൽ ചിലർ ആരെ ഒരു തോമസ്സാണെന്നും മറ്റും ഓരോവക അക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുവരുന്നതായി പത്രികവായനക്കാരായ ഏവരും അറിഞ്ഞിരിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഇതു താരകാധിപരുടെ ഉത്തമ മനസ്സാക്കിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതൊ അതോ പത്രികാലേഖകന്മാരുടെ ചെങ്കിട്ട പൊട്ടിക്കുന്ന പ്രഹരം വാങ്ങിക്കാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു കൌശലമൊ ഏതാണെന്നു ഒന്നു ചരിചിത്താം. ചെയ്യേണ്ടതു ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒന്നായിരിക്കുകൊണ്ടു ആയതിലേക്കുള്ള എന്റെ ഉദ്യമത്തെ പത്രികയിൽ സ്വീകരിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യണമെന്നു സവിനയം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

“യാക്കോബായ പാത്രിയക്സിസ് പാത്രിയക്സിസോ വേഷധാരിയോ” എന്നൊരുചോദ്യവുണ്ടാകുകൊണ്ടു പൊങ്ങിക്കയറിവന്ന താരകയിലെ ആ ലേഖനത്തിനു ലിഖിതാവിന്റെ പേർ എന്ന നിലയിൽ ഇംഗ്ലീഷു അക്ഷരമാലയിലെ എം. എൻ. ഓ” എന്ന മൂന്നു അക്ഷരങ്ങൾ ചേർത്തിരുന്നതായും “അപ്രകാരംതന്നെ ‘സി’ “ഒരു ശ്രോതാവു” ആദിയായി വെറും പച്ചപ്പേർ പോലും ഇല്ലാത്ത അഞ്ചെട്ടു അസ്സപ്പൂനാമങ്ങളും വെച്ചുകൊണ്ടു ഓരോ ലേഖനങ്ങൾ അപ്പഴപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായും വായനക്കാർ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. വാസ്തവം ആലോചിച്ചാൽ ഇതു താരകാധിപർ നിന്നുവീഴ്ക്കുവാൻവേണ്ടി എടുക്കുന്ന ഒരു തന്ത്രമാണെന്നല്ലാതെ നിഷ്പക്ഷവാതികളായ മഹാത്മാക്കൾ ആരുംതന്നെ ഇതിനെ വിശ്വസിക്കുമെന്നുതോന്നുന്നു.

നില്ലാ. കേ. എൻ. ഡി. മാനസാന്തരപ്പെട്ടു വിത്തുജീവിതം ചെയ്യുന്ന ഒരു പുണ്യവാളാകുൻ ആണെന്നും അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കള്ളം ചിലവാക്കയില്ലെന്നും നവീകരണസമുദായത്തിൽപെട്ട അനേകം സാധുക്കളും കായ്മ്മറിയാതെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു താരകാധിപർ ഏതു പരിശുദ്ധമാകപ്പെട്ട വ്യാജവും തട്ടിവിട്ടുവാൻ ഒട്ടുമടിക്കുന്നുമില്ലാ. ആദ്യമായി നമുക്ക് കേ. എൻ. ഡി.യുടെ വാദത്തെത്തന്നെ പരിശോധിക്കാം. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നഗ്നത ഇവിടെ സ്പഷ്ടമായി വെളിപ്പെടുമ്പോൾ അദ്ദേഹം കായ്മ്മദാഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ ഞാൻ ഗണനീയനല്ലെന്നോ പേരില്ലാ ലേഖകനാണെന്നോ, ഷട്ടും കോട്ടും ഇടത്ത ആൾ ആണെന്നോ മറ്റൊരാൾ ആകൊണ്ടു പിൻമാറുമെന്നു ഇനിക്കറിയാം. ഏകിലും പത്രികലേഖകന്മാരെപ്പറ്റി ഏതൽപയ്യ്ത്തും തട്ടിവിട്ടിട്ടുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിക്ക് സ്ഥിരതയില്ലാഞ്ഞിട്ടാണെന്നോ മറ്റൊരാൾ വിചാരിപ്പാൻ അല്ലാതെ മാത്രം കാണുന്നില്ലാ. പണ്ടു ഒരു വയസ്സൻ മദ്യപാനത്താൽ ലവലേശം ബോധമില്ലാത്തവനായി റോട്ടിൽ കിടക്കുമ്പോൾ വഴിയെ യദൃച്ഛയാ വന്ന ഒന്നാംതരം ഒരു പട്ടികാലുപൊക്കിക്കൊണ്ടു മൂപ്പന്റെ തുറന്ന വായിലേക്കു അല്പം മൂത്രം അയക്കയാൽ ബോധമില്ലാത്തവനായ ആ മനുഷ്യൻ ഭേച്ഛ് ബേച്ഛ് ഇഷ്ടിവെച്ചി വെയ്യട്ടേ! ഇഷ്ടിവെച്ചി വെയ്യട്ടേ! എന്നു പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു. മിസ്റ്റർ ദാനിയേൽ ജേഷ്വൻകളും ഇതുവായിച്ച ശേഷം ഇത്തരം മറുപടിയൊന്നും അടിച്ചമുളിക്കരുതെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ യാചിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ വാദം “പത്രികാലേഖകന്മാർ പേരില്ലാത്തവരാണെന്നാണല്ലോ. കൊള്ളാം, നമുക്കു അതൊന്നുപരിശോധിക്കാം. പത്രികാലേഖകന്മാർ പേരില്ലാലേഖകന്മാർ ആണെന്നുവിധിക്കണമെങ്കിൽ താരകയിലെ ലേഖകന്മാർ എല്ലാവരും പേർ ഉള്ളവരായിരിക്കണമല്ലോ. മോഷ്ടിക്കരുതെന്നു പ്രസംഗിക്കുന്ന നീ മോഷ്ടിക്കുന്നുവോ? മദ്യപാനം ചെയ്യരുതെന്നു പ്രസംഗിക്കുന്ന നീ മദ്യപാനം ചെയ്യുന്നുവോ? എന്നു ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഏതെങ്കിലും ഒരു തെറ്റായ സംഗതിയെ വഞ്ചിക്കണമെന്നു ഉപദേശിക്കുന്ന ആൾ ആ തെറ്റായസംഗതിയെ സ്വീകരിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും യോഗ്യമല്ലാ എന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. പേർ ഇല്ലാത്ത യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും താൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നു അത്ഥം വരത്തക്കവണ്ണം പത്രികയിലെ ലേഖകന്മാർക്കു പേരില്ലാ എന്നു നിർലജ്ജം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന താരകാധിപർ വെറും പേർപോലും ഇല്ലാത്ത വല്ല ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കാം. പക്ഷെ അതുമൂലം വല്ലവരിൽനിന്നും എത്രയും ചെറുതും ഉണ്ടാകും എന്ന് നിശ്ചയമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനത്തിന്നു അശരീരിയും നിജ്ജീവിയും ആയ ഒരു എം. എൻ. ഓയെക്കൊണ്ടു, അതിലെ കൊള്ളരുതാത്തതും ക്രിസ്ത്യാനിക്കു ചേരാത്ത ആകൽക്കു സായുടെ സീമത്തു പുത്രൻ ബേത്സ് ബുവിനു മാത്രം ചേരുന്നതുമായ ഫ്രൂട്ടു യോഗത്തിന്നു ഉത്തരവാദത്വം വഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഏക സംഗതിയെ മാത്രം എടുത്തുവെച്ചു വിവേചിച്ചാലും താരകാധിപരുടെ വ്യാജപ്രയോഗങ്ങളെല്ലാം വിശദമാകുന്നതാണ്. അതുപോകട്ടെ. പത്രികയിലെ “പേരില്ലാലേഖകന്മാർ” എന്നു വിധിക്കുന്ന ദാനിയേൽ ജേഷ്വൻ “എം. എൻ. ഓ” എന്നൊരു വ്യാജപ്പേർ വച്ചതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർക്കും

ന അടിസ്ഥാനമാക്കി എടുത്തിരിക്കുന്നത്. “ചരിയും വഞ്ചനയും പ്രയോഗിച്ച സ്ഥാനം സമ്പാദിക്ക” എന്ന ഞങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം അഭക്തന്മാരെ വാഴിക്ക എന്നാണെന്നു താരക അനുമാനിച്ചാൽ അതു ശരിയായ അർത്ഥമാണെന്നു സമ്മതിക്കാൻ ആരും ഉണ്ടാകുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. താരകയുടെ ഈ വ്യാഖ്യാനം അസംബന്ധമാണെന്നു താരകാധിപർക്കു വെളിച്ചം വിളിച്ചിട്ടുണ്ട് അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ അനേകപടി താണവർക്കും അറിയാമെങ്കിലും ഇടവകപ്പത്രികയോടു സമാധാനം പറഞ്ഞു എന്നു അല്പന്മാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു താരകാധിപർ സമ്മതിക്കുന്നതല്ല സഖിമാരെ വെളിച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു താൻ നീട്ടിക്കൊടുത്ത സമാധാനം പറഞ്ഞു എന്നു തോന്നിക്കുന്നതിന്നു ഇങ്ങനെ ഒന്നിന്നെന്നായി പറയാതെ നിവർത്തിയില്ല.

ഒരാളെ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ അർഹന്മാർ തിരഞ്ഞെടുക്കാതെ താൻ അവരാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു എന്നു ധരിപ്പിക്കുകയോ അങ്ങിനെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു കള്ളയെഴുത്തുണ്ടാക്കുകയോ താൻ ശൈശ്വമായിരിക്കുമ്പോൾ കത്തനാർ ആണെന്നു വ്യാജം പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുകയോ ഇതുപോലെയുള്ള വഞ്ചനകളും ചരികളും പ്രയോഗിച്ചു ആ ചരിമൂലം സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചാൽ അതു അസാധുവാണെന്നു പ്രാചീന കാനോനുകളും സഭാപിതാക്കളും നിശ്ചയിക്കുകയും സഭകൾ അതിനെ ഐക്യകണ്ഠേന സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതത്രെ. ന്യായമായി തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ അധികാരമുള്ളവരാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ക്രമമായി വാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ഒരു മെത്രാനെ പാത്രിയർക്കീസ അഭക്തനെന്നു നല്ലനടത്തക്കാരനല്ലെന്നുമാത്രം കാണിച്ചാൽ അയാളുടെ സ്ഥാനം ആരംഭത്തിലെ അസാധുവാണെന്നു ഞങ്ങളെന്നല്ല ലോകത്തിൽ ഒരു സഭയും പറയുകയില്ല, അങ്ങനെ ഒരു കാനോനും ഇല്ല. നേരെ മറിച്ചു അയാളുടെ സ്ഥാനവും അയാൾ ചെയ്യുന്ന ക്രിയാശക്തിയും സാധുവാണെന്നും അയാളുടെ പ്രവൃത്തിമേൽ അയാളുടെ ക്രിയാശക്തിയുടെ സാധുത്വം ആശ്രയിക്കുന്നില്ലെന്നും എല്ലാ സഭകളും വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഉള്ളു. അങ്ങനെ ദുഷ്ടനായി ജീവിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനിയെ ദുഷ്ടനായി വിനീത അയാൾ ചെയ്യുന്ന ക്രിയാശക്തി സാധുവല്ലെന്നു കാനോനുകളും ഉണ്ടു. അതിനാൽ അന്ത്യോശ്വായിലെ ഒരു പാത്രിയർക്കീസ അഭക്തനായിരുന്ന എന്നു അയാളുടെ ജീവിതം നിർമ്മലമല്ലായിരുന്നു എന്നു തെളിയിച്ചിട്ടു ചരിയാൽ സമ്പാദിച്ച നവീകരണസ്ഥാനത്തെ സാധുവുകൾക്കാൽ താരക ചെയ്യുന്ന ശ്രമം അസ്സാനത്തിലാകയെ ഉള്ളു. അന്ത്യോശ്വാപാത്രിയർക്കീസന്മാർ എല്ലാവരും പുണ്യവാളന്മാരാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം വിളിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന പത്രൊസ് സ്റ്റീഫൻ തന്നെ പാപിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചക്കാരും പാപികളാണെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ സമ്മതം. അവരുടെ വിശുദ്ധിയേൽ അല്ല ഞങ്ങളുടെ മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ഏറ്റുപറവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഒട്ടും സംശയമില്ല.

പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ പാവജീവിതം തെളിയിക്കാൻ ഫന്നമത്തെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന പോലെ എന്ന ആളിന്റെ ജീവചരിത്രം നീൽ എന്ന പണ്ഡിതന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു താരക എടുത്തു പകർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു നീലിനെ രൂപിച്ചു ഒരാവശ്യവുമില്ലായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പട്ടംകൊടുത്തും പട്ടമേൽക്കുന്ന ആൾ ഉപേക്ഷിച്ചു പറയുന്ന ആളുകളെ

ടെക്നത്തിൽ ശ്രീശ്ത്തായക്കാരൻ പോലെയും അവന്റെ ഉപദേശങ്ങളേയും ഞാൻ ശവിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു താരക കേട്ടിട്ടില്ലായിരിക്കുമൊ. പാത്രീയക്സീസായാലും മെത്രാനായാലും കത്തനാരായാലും ഏതെങ്കിലും നൊ മതവിരോധിയെ ആയാൽ അവരെ ഭിക്ഷയും നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ പതിവു. അങ്ങനെ മുടക്കപ്പെട്ടാൽ പിന്നീട് അവർ ചെയ്യുന്ന ക്രിമിനൽ പ്രവൃത്തികൾ സാധുവാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുമില്ല. ഇന്നയിന്നതരത്തിലുള്ള വേദവിരോധികളുടെ പട്ടപവും മാമോദീസാപോലും സ്വീകർച്ചമല്ലെന്നു കാനോൻ വിധിയുണ്ടു. പൌലെയുടെ പട്ടവും ത്യാജ്യമായി വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. പൌലെയുടെ പിൻഗാമി പൌലെയാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട ആൾ ആയിരുന്നു എന്നൊ അന്യോഘാ പാത്രീയക്സീസന്മാരുടെ പിന്തുടർച്ച പൌലെയുടെ കൈവെപ്പിൽനിന്നാണെന്നൊ താരക തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല. നേരെമറിച്ചു പൌലെയെ സഭ തള്ളുകയും അയാളെയും അയാളോടു ചന്ദനവരെയും ഇന്നേവരെ ശവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു സഭയുടെയും മേല്പട്ടത്തിന്റെയും നിർമ്മലത്വം ഒരുതെളിവു മാത്രമാകുന്നു.

അന്യോഘരുടെ മേല്പട്ടം അസാധുവാണെന്നുവരുത്താൻ താരക പറയുന്ന വേദോരു തെളിവു യാക്കോബ് പാത്രീയക്സീസ് ദൂരാഗ്രഹിയായിരുന്നു എന്നു ബാഡ്ജർ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. “അന്യോഘായുടെ മൂന്നു പാത്രീയക്സീസന്മാർ” എന്നപേരിൽ ഫാംഗീവറുഗീസ്, ഫാംക്ലിയാസ് ഫാംയാക്കോബ് ഈ മൂന്നു പാത്രീയക്സീസന്മാരെക്കുറിച്ച് അവരോടു അടുത്തു വരിചയുമുള്ള വേദോരുവെള്ളക്കാരൻ എഴുതിയ ഒരു ചെറുപുസ്തകം കഴിഞ്ഞുപോയ മര്യസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നതു അനന്തിരവരുടെ അധീനത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ താരകാധിപർ വാങ്ങിച്ചു വായിച്ചുനോക്കട്ടെ. അതിൽ യാക്കോബ് പാത്രീയക്സീസിനെ എത്രമാത്രം സ്തുതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അപ്പോൾ കാണാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ താരകയെ ബാഡ്ജറെ ആരോപിച്ചിരിക്കുന്ന കുറ്റം ദൂരാഗ്രഹിയെന്നുമാത്രമാണ്. ന്യായമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പില്ലെന്നൊ വല്ല ചതിയും പ്രയോഗിച്ച സ്ഥാനം കൈക്കലാക്കിയെന്നൊ അധികാരമുള്ളവർ വാഴിച്ചില്ലെന്നൊ ഈ വക കുറ്റമൊന്നും താരക തെളിയിച്ചിട്ടില്ല. പാത്രീയക്സീസന്മാരുടെ പിൻപുലർച്ച നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള റീശീസാ ക്സിസ്റ്റിയായിട്ടാതെ ശരിയായി പിരിച്ചുതന്ന അദ്ദേഹത്താന്റെ വീഴ്ച. കരം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ജപ്തി ചെയ്തു ഈടാക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറ് താരകാദിപ്രായപ്രകാരം നീചഗവണ്മെൻറായിരിക്കണമല്ലോ. അദ്ദേഹം താരക പറയുന്നതുപോലെ ദൂരാഗ്രഹിയായിരിക്കട്ടെ. സ്ഥാനത്തെ അസാധുവാക്കുന്നതിന്നു ഇതു മതിയായ കാരണമാണെന്നുള്ള രേഖ ഏവിടെ? ഏതു കാനോൻ? വാസ്തവത്തിൽ സ്ഥാനത്തെ അസാധുവാക്കുന്ന ചതി ഏവിടെ? താരകയുടെ വലിയപ്പച്ചൻ പ്രയോഗിച്ച കള്ളപ്രമാണവും ചതിയും വിശ്വാസവഞ്ചനയും ഈ വക പൊട്ടുക്കുതികൾകൊണ്ടു നീതികരിക്കാമെന്നു വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരായ ആരെക്കൊണ്ടെങ്കിലും പറയിക്കാൻ താരകയ്ക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ കേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു സ്ഥാനത്തെ അസാധുവാക്കുന്നതെന്നു കാനോനാലും പൂർവ്വസഭാനിയമങ്ങളും ഏല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനിസഭകളും ഐകക

6. ഈ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന ചതി നവീകരണത്തിലെ സ്ഥാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാകുന്നു. അതു ആരംഭത്തിലെ അസാധുവാണ് വേദപണ്ഡിതന്മാർ ഐക്യപ്പെട്ടു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനു ഒഴികഴിവുണ്ടാകാൻ താരകാധിപർ നോക്കിയിട്ടു മാർഗ്ഗമില്ലെന്നുണ്ടുപോൾ ഞങ്ങൾ എടുത്തുപറഞ്ഞ “ചതി”യെ “അഭക്തി”യാക്കി വെച്ചുകൊട്ടി വാത്സ്യകീസന്മാർ പുണ്യവാളന്മാർ അല്ലെന്നു മാത്രം കാണിച്ചിട്ടു ഇഷ്ടമുള്ള അടിയറവു എന്നൊ ബൊട്ടറുള്ള അടിയറവെന്നൊ ഭാവികുന്നതു അരട്ടു വെച്ചു കളത്തിലുള്ള കാലുകൾ ഒന്നും കാണാതെയാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകും.

സൂചനകൾ.

എലന്റർനിന്നൊരുലേഖകൻ എഴുതുന്നത്—പുഞ്ചമണ്ണിയുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി തുളുച്ചിയാടിയ സ്രീപുരുഷന്മാർ ഞങ്ങൾ ചെയ്യുവോയതെല്ലാമഞ്ചലമായിപ്പോയി എന്നുള്ള നിലയിലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. തുളുൽ മുറുകി പട്ടക്കാരനെയും തല്ലി വല്ലാത്തഭ്രാന്തകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടവരായി കാലം നയിക്കുന്ന ഇക്കൂട്ടക്ക് സത്യസഭാമക്കളായ സുറിയാനിക്കാരുടെ നിഷ്കളങ്കനടപടികളെ സംബന്ധിച്ചു ഏകദേശ ബോധ്യമായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നിലവിട്ടും മതിമറന്നും ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ശുഭമായിപരിണമിക്കയില്ലെന്നു ഇക്കൂട്ടർ ഇനിയുമെങ്കിലും ധരിക്കട്ടെ.

ശുദ്ധവിവാഹം എന്നുകൂടാൾ (തുടച്ചി)

വിവാഹം എന്നുള്ളതു ഒരു കൂടാൾയാകുന്നു എന്നും അതു ദൈവത്താൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതും ആത്മീയകൃപയെ നൽകുന്നതും കാണപ്പെടുന്ന അടയാളങ്ങളോടുകൂടിയതും ആകുന്നു എന്നും ഈ കൂടാൾയിലെ വസ്ത്രം, വിധം, ഫലം ആദിയായ ഉപാംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായി കഴിഞ്ഞ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രതിവാദിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ കൂടുതലായി ചിലതെല്ലാം പറയാനുളളതിനെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

മുൻ പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതും വാദവിഷയവുമായ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചാണ് അല്പം പറയാനുളളതു.

മുമ്പൊരുലക്കും പത്രികയിൽ ഞാൻ എഴുതിയിരുന്ന “വിവാഹകാര്യം” എന്ന ലേഖനത്തിനു മറുപടിയായി സർവാഞ്ചലങ്ങൾ എന്നപേരിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ആഭാസകരമായ വാക്കുകളാൽ നിറഞ്ഞ ഒരുലേഖനം എഴുതുകയും പ്രത്യുത്തരമായി ഞാൻ എഴുതിയ “ചിത്തഭ്രമം” എന്ന ലേഖനത്തിനു പത്രികയിൽ സ്ഥലം അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സർവാഞ്ചലങ്ങൾ എന്നവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു പുഷ്പമായ ഒരു നിരൂപണം എഴുതുന്നതായാൽ പത്രസ്ഥലം അതിക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു ഭയന്നു ഞങ്ങൾ രണ്ടാളും തമ്മിൽ രേഖാമൂലമായൊ മുഖഭാവിയിലൊ വാദപ്രതിവാദം നടത്തുവാൻ തയ്യാറുള്ള വിവരം വായനക്കാരെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ലേഖകസാറിനു ചുണ്ടുണ്ടെങ്കിൽ നേരെന്നിന്നുവാദിക്കട്ടെ. ചീത്തവാക്കുകളെ ഉപയോഗിക്കരുതെന്നു മാത്രം ഒരവേക്ഷ.

എന്നെയും അറിയുമല്ലോ.